

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 25 Δεκεμβρίου 1950 (Π.Ο.Η.) Έτος Δ'. Αριθ 95—Τιμή Φύλλου Δρχ. 500	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ο Ἐπίσκοπος Διαυλείας κ. Πολύκαρπος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐξάμηνος δραχ. 7.000—Ἐτησία δραχ. 12.000 Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμ. δολ. 2.50—Ἐτησία δολ. 5
Γραφεῖα : Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 7—Ἀθῆναι Τηλέφ. 33.839	

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀκολουθοῦντων τὸ Πατριὸν Ὁρθόδοξον Ἐορτολόγιον

*Πρὸς τοὺς εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς καὶ τὸ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος εὐσεβὲς καὶ Χριστε-
πώνυμον Ποίμνιον Αὐτῆς.*

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, ψάλλουν γηθασύνως τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη σήμερον, ἐπαναλαμβάνοντα τὸν γλυκύτατον ὕμνον τῶν Ἀγγέλων τῆς Βηθλεὲμ ἐπὶ τῇ Γεννήσει τοῦ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντος Σωτῆρος Χριστοῦ. Δόξα τῷ ἐν ὑψίστοις Θεῷ ἀνακράζομεν ἐκ βαθυτάτης καρδίας καὶ ἡμεῖς σήμερον τῷ εὐδοκήσαντι νὰ ἐορτάσωμεν μεθ' ὑμῶν, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ἄνευ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεῖαν Γέννησιν.

Γεγονὸς χαρμόσυνον καὶ σωτήριον ἡ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἐνανθρώπησις, γεγονὸς τὸ ὅποιον κινεῖ τὰς εὐγνώμονας ψυχὰς τῶν εὐσεβῶν εἰς προσκύνησιν καὶ λατρείαν καὶ φέρον αὐτοὺς εἰς ὑπερκοσμίους κόσμους, μέσα εἰς τοὺς ὁποίους συναντᾷ ἡ ψυχὴ τὴν ὄντως εἰρήνην, τὴν πάντα νοὺν ὑπερέχουσαν. Τὴν εἰρήνην ἐκείνην, τὴν ὁποίαν, ματαιοπονῶν ὁ ἄνθρωπος, ζητεῖ νὰ εὔρῃ εἰς τὰ φθαρτὰ καὶ ἐφήμερα πράγματα τοῦ κόσμου τούτου.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως, τοῦ ὁποίου τὴν ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν σήμερον, ὅτε καὶ ἡ Βηθλεὲμ συνορτάζει μετὰ τῶν ὀρθοδόξων τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀγίας Σιών, ἀποσπᾷ τὴν προσοχὴν τῶν εὐλαβῶν Χριστιανῶν ἀπὸ τοῦ κόσμου καὶ στρέφει αὐτὴν εἰς τὸ Θεῖον πρόσωπον τοῦ δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσαντος Σωτῆρος Χριστοῦ, "Ὅστις ἐμφανίζεται ὁ Αὐτὸς πάντοτε, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Θεοῦ Παύλου « Ἰησοὺς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας » (Ἑβρ. 13,8).

Ὁ πάντοτε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ὁ Αὐτὸς Σωτὴρ ἡμῶν κυριαρχεῖ ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, παρὰ πάσας τὰς μεταβολὰς καὶ ἀνατροπὰς ἐν τῷ κόσμῳ καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ κυριαρχήσῃ ἐπὶ τῶν ψυχῶν ὁλοκλήρου τῆς Ἀνθρωπότητος πρὸς ἐπαλήθευσιν τῶν ὑπ' Αὐτοῦ λεχθέντων « Καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμήν ».

Τὸ Θεῖον Πρόσωπον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ τὸ μεγαλειῶδες καὶ τὸ κοσμοσωτήριον ἔργον Του ἐμίσθη ἅμα τῇ ἐμφανίσει Του ἐν τῷ κόσμῳ καὶ πρῶτος, ὅστις κατ' Αὐτοῦ ἐξεχύθη μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τοῦ μίσους καὶ μὲ τὴν κτηνώδη μανίαν του ὑπῆρξεν ὁ σφαγιάσας τὰς δεκατέσσαρας χιλιάδας τῶν νηπίων, ἵνα καὶ τὸν Χριστὸν μετ' αὐτῶν ἀφανίσῃ, ὁ Βασιλεὺς δηλονότι τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδης. Τοῦτον διὰ μέσων τῶν αἰώνων ἠκολούθησαν ἀμύητοι,

ἀλλ' ὁ Χριστὸς καὶ τὸ ἔργον Του «Χθὲς καὶ σήμερον καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ὁ αὐτός».

Ἀληθῶς ἄξιον θαυμασμοῦ τυγχάνει τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ Θεῖον Του ἔργον, τὸ ὅποῖον εἶναι ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία, δὲν τὸ ὑπεστήριξε, διὰ τῶν μέσων ἐκείνων, τὰ ὅποια μεταχειρίζονται οἱ μεγάλοι λεγόμενοι ἄνδρες, τὴν βίαν δηλονότι, τὸν πλοῦτον καὶ τὰ ὄπλα, ἀλλὰ μόνον διὰ τῆς ὑπομονῆς, τῆς καρτερίας καὶ τῆς ἀγάπης. «Ἀγαπάτε, ἔκραζε, ἀλλήλους... καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν συγχωρεῖτε».

Δὲν ὑπῆρξεν πομπῶδες τὸ προσκλητήριόν Του, τὸ ὅποῖον ἀπηύθυνεν πρὸς τοὺς Λαοὺς, οὔτε περιεῖχε ἐκβιασμούς· ὑπῆρξεν ἀπλοὺν καὶ ἀπέπνεε δὲ τὸ ἄρωμα τῆς ἐλευθερίας «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν». Αὐτὸ ἦτο τὸ προσκλητήριόν Του. Μέσα ὅμως εἰς τὴν ἀπλότητά του ἦτο ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ, ἥτις ὄχι μόνον ἔφερε τὰ πλήθη πρὸς Αὐτόν κατὰ χιλιάδας, ἀλλὰ καὶ ὥπλιζε αὐτὰ μὲ τὴν ἀκατάβλητον δύναμιν ἐκείνην, ἥτις ἐνίκησε τὸν κόσμον.

Ἡ δύναμις αὕτη ἡ ἐνυπάρχουσα εἰς ἕκαστον πιστεύοντα εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἐστερέωσε τὴν Ἐκκλησίαν, διετήρησε τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν καὶ ἐνίκησε πάντας τοὺς ὑπεναντίους αὐτῆς, διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Αὕτη ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐξορμήσασα ἐκ τοῦ πτωχικοῦ Σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ, θὰ νικήσῃ καὶ τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἀληθείας, οἵτινες πάνοπλοι ἐξηγέρθησαν κατ' αὐτῆς καὶ σήμερον, ἵνα ἐξαφανίσωσιν ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς πᾶν Χριστιανικόν.

Πρέπει ἀπολύτως νὰ πιστεύωμεν εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν δύναμιν, τέκνα ἐν Κυρίῳ, τὴν νικήσαν τὸν κόσμον καὶ μὲ τὴν πίστιν αὐτὴν νὰ βαδίζωμεν πάντοτε ἐμπρός, ὑποστηρίζοντες τὸν ἱερὸν τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνα ἐν ὑπομονῇ, ἐν καρτερίᾳ καὶ ἐν ἀγάπῃ μέχρις οὗ εὐδοκίῃ ὁ ἐν Σπηλαίῳ γεννηθεὶς Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ νεύσῃ ὁρθόδοξον πνεῦμα εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀρμοδίων, ἵνα ἐπαναφέρωσι τὴν θείαν ὁλκάδα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν λιμένα τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκ τοῦ ὁποῦ ἀπέπλευσε, βιαίως παρασυρθεῖσα ἀπὸ τὴν πνοὴν τοῦ ἐκ τῆς Δύσεως πνέοντος ἰσχυροῦ ἀνέμου.

Ἄς δεηθῶμεν λοιπὸν ἐκ βαθυτάτης καρδίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ Ἀρχοντος τῆς Εἰρήνης, νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Του τὴν φυγαδευθεῖσαν ἐξ αὐτῆς Εἰρήνην καὶ νὰ ἐπανασυνδέσῃ τὰς ἐπὶ μέρους Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας μὲ τὸν σύνδεσμον τῆς Ὁρθόδοξου πίστεως, ἵνα ἀποτελεσθῇ ἡ μίᾳ Ἁγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. Οὕτω δὲ ἡνωμένοι ὅλοι αἱ ἐπὶ μέρους αὗται Ἐκκλησίαι εἰς μίαν, τὴν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, θὰ μείνῃ ἀπρόσβλητος ἀπὸ τὴν λύσσαν τῶν πολυαριθμῶν καὶ ποικιλωνύμων ἐχθρῶν τῆς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, πάντες οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστόν θὰ ψάλλωσι ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ τὸν ἀγγελικὸν ὕμνον «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς Εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Αὐτοῦ δὲ τοῦ ὕμνουμένου Θεοῦ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

† ὁ Πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† ὁ Κυκλάδων ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† ὁ Χριστιανουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

† ὁ Διαυλείας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΕΠΩΝΥΜΟΝ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ. Ο. Χ.

Καὶ πάντοτε μὲν ἀλλὰ κυρίως κατὰ τὰς χαρμοσύνους καὶ κοσμοσωτηρίους ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων, καθ' ὥς ἐπεφάνη ἡ φιланθρωπία τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν κόσμον καὶ ἐπέλαμψεν ἡ χάρις Αὐτοῦ διακαῶς ἐπιθυμοῦμεν, ὅπως ἐπικοινωνήσωμεν μετὰ τῶν πνευματικῶν τέκνων ἡμῶν.

Διὸ καὶ συγκαίροντες αὐτοῖς ἐπὶ ταῖς εὐσήμοις ἐορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν

Θεοφανείων εὐχρηθῶμεν τὸν ἐορτασμόν πλήρη χαρᾶς καὶ εὐτυχίας καὶ τὴν ἐπίτευξιν παντὸς θεμιτοῦ καὶ καταθυμίου ἐν Χριστῷ ἀγαθοῦ. Αἱ κοσμοσωτήριοι αὗται τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐορταὶ εὖρον καὶ πάλιν ἡμᾶς ἱσταμένους ἐπὶ τῶν τετιμημένων ἐπάλλξεων τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως καὶ ἐντίμας καὶ εὐδόκως ἀγωνιζομένους πρὸς διάσωσιν τῶν Χρυσ-

βούλων τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀπεμπολουμένης δυστυχῶς ὑπ' αὐτῶν τῶν ἄνωθεν ταχθέντων φρουρῶν καὶ ἀμυντόρων, κρίμασιν, οἷς οἶδε Κύριος. Οἱ πολέμιοι ἡμῶν, τῶν τιμίων καὶ εὐόρκων ἀγωνιστῶν, βαρέως φέροντες τὴν ἄγρυπνον ἡμῶν φρούρησιν καὶ ἀνύστακτον ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῶν προμαχῶνων τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ μὴ δυνάμενοι διὰ λογικῶν καὶ κανονικῶν ἐπιχειρημάτων νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὴν σθεναρὰν ἀμυνὰν ἡμῶν, δολίαν καὶ ἀθέμιτον ἐβουλεύσαντο βουλὴν, ὅπως διὰ τῶν ὁργάνων τῆς πολιτείας ἀπομακρύνωσιν ἡμᾶς ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἐξορίζοντες καὶ ἐγκλείοντες ἡμᾶς εἰς ἀποκέντρους Μονὰς, ὡς εἰς Φυλακὰς.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν εἰς κέντρα ἐλάκτσαν, διότι οἱ ἀπαρτίζοντες τὰς Κυβερνητικὰς Ἀρχὰς δεικνύοντες τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν εἰς τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ Συντάγματος, τοῦ θεωροῦντος ἱεράν καὶ ἀπαραβίαστον τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν, δὲν ἐνέκριναν τὴν ἀνοσίαν καὶ παράνομον ἐκκλήσιν τῶν ἀντιπάλων ἡμῶν, καὶ οὕτω, χάρις εἰς τὴν συνετήν καὶ Συνταγματικὴν στάσιν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως, διεσώθη ὁμοῦ μετὰ τῆς τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ τιμὴ τῆς Ἐκκλησίας. Δόξα καὶ τιμὴ παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθὸν κατὰ τὸν Ἀπόστολον τῶν Ἐθνῶν. Οὐδὲν δὲ ἀγαθὸν μεγαλύτερον ἀπὸ τὴν κατοχύρωσιν καὶ προστασίαν τοῦ τιμαλφοῦς θησαυροῦ τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐφ' ᾧ καὶ ὀφείλομεν νὰ μὴ δώσωμεν οὔτε ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς οὐδὲ νυσταγμὸν τοῖς βλεφάροις ἡμῶν, ἀλλὰ νὰ ὤμεν ἄγρυπνοι φύλακες καὶ ἀνύστακτοι φρουροὶ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως τῆς Ὁρθοδοξίας μετὰ τὴν ἀκράδιντον πίστιν, ὅτι ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς Κύριος ἡμῶν, διὰ τὴν δόξαν τοῦ ὁποίου ἀγωνιζόμεθα, θὰ φωτίσῃ καὶ θὰ ἐνισχύῃ ἡμᾶς εἰς τὸν ἱερόν καὶ ἑνδοξὸν ἀγῶνα μέχρι τῆς τελικῆς ἐπιβραβεύσεως αὐτοῦ. Δώῃ Κύριος ὁ Θεὸς πᾶν ἀγαθὸν εἰς τοὺς ἐργαζομένους τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν καὶ ἱερόν πρὸς δόξαν Χριστοῦ, οὗ ἡ Χάρις καὶ ἡ εὐχρην καὶ τὸ ἄφατον ἔλεος σὺν τῇ εὐχῇ ἡμῶν εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

† ὁ πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ

Ὡς προαναγγείλαμεν εἰς προηγούμενα τεύχη, ἔξευπώθησαν καὶ πωλοῦνται ἐν τοῖς Γραφείοις μας καὶ ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ Στοᾶ Φέξῃ 72 Ἡμερολόγια.

Αἱ τιμαὶ αὐτῶν ὁρίσθησαν ὡς ἑξῆς :		
Τοίχου	Δραχ.	7.000
Τσέπης	»	1.000
Ἐγκόλπια	»	10.000
Ἐπιτραπέζια	»	15.000
Βάσεις ἐπιτραπέζιων μετὰλληνοι Νικέλινοι		20.000
Χαρτόνια ἡμερολογίων	»	2.000

Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἐμβάσματα Συνδρομῶν

Ἐμβάσματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται : Πρὸς τὸν Σεβασμ. Διαυλείας κ. Πολύκαρπον, Χαλκοκενδύλη 7. — Ἀθήνας

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Διασκευασθεὶς καὶ συμπληρωθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Εὐγενίου Κλαυδιανοῦ, ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Ἀποστόλων Ὑμητοῦ.

Σὰν φάτνῃ εἶν' ἡ καρδιά μου ταπεινὴ !
στῆς Βηθλέεμ τὸ σπήλαιο χάμου !
ὦ ἀγάπη ποῦ Σ' ἔψαλλαν οἱ οὐρανοὶ !
ἔλα νὰ γεννηθῇς μέσ' στήν καρδία μου.
Ἔλα νὰ νοιώσω πάλι τὴ χαρὰ !
τὸν δυνατό παλμὸ τῆς πίστεως !
Καὶ κάτω ἀπ' τῶν Ἀγγέλων τὰ πτερά !
νὰ πῶ κ' ἐγώ, τὸ Δόξα ἐν Ὑψίστοις !
Νὰ δῶ στὸ σκότεινο, καὶ στ' ἄφωνο στρατί,
νὰ μοῦ φωτίσῃ ξάφνου τ' ἄστρο !
Νὰ βρῶ, καὶ νὰ ντυθῶ τὴν ἀρετὴ,
νὰ στηλωθῶ, σὰν ἄπαρτο ἓνα Κάστρο !
ὦ ἀγάπη ποῦ προσκύνησαν βοσκοὶ !
μέσ' στήν καρδιά μου ξαναγύρνα.
λατρεῖας προσφορά εὐλαβικὴ,
Σοὺ φέρνω, γιὰ λιβάνι, καὶ γιὰ σμύρνα !

Τέλος καὶ τῷ Ἁγίῳ Θεῷ Δόξα καὶ αἶνος

Ἀρχιμ. Ἀνακίου Παπα καὶ λοιπῶν Ἀρχ(τῶν)

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

Τὴν ὑστάτην αὐτὴν ἔκκλησιν ποιούμεν οἱ ὑποφαινόμενοι εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν Ἕλληνας διὰ τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα, ποῦ ἔχει πᾶς ἄνθρωπος ἐκ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων· ἦτοι τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ θρησκευέσθαι, ἅτινα προστατεύει τὸ σύνταγμα καὶ τὸ διεθνὲς δίκαιον ὑποστηρίζει· δι' αὐτὰ λέγομεν, ποιούμεν ὑμῖν τὴν ὑστάτην ἔκκλησιν εἰς τὴν φιλοπατρίαν καὶ εὐσέβειαν ὑμῶν πρὸς τὸν Χριστόν, διότι καταπατοῦν αὐτοὶ παρανόμως καὶ μετὰ τὸ ἔτοι θέλω τόσον τὰς ταφὰς τὰς σημερινῆς Ἐκκλησίας μετὰ ἀρχηγὸν τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν Σπυρίδωνα, ὅσον καὶ οἱ σημερινοὶ πολιτικοὶ ἄνδρες, οἵτινες παρὰ τὰ ὅσα εἶπε εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ὁ μέγας ἀρχηγὸς τῶν πολιτικῶν Βενιζέλος ὑπὲρ τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ὡς πράγματι φιλελεύθερος καὶ συνταγματικὸς, οἱ διάδοχοί του οἱ σημερινοὶ ἀπορρίπτουσι καὶ καταπατοῦσι εἰς πείσμα βεβαίως τοῦ δικαίου καὶ τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὑπήκουσα εἰς τὰς καινοτομίας τῆς δύσεως καὶ ζητοῦσα εὐκαιρίαν νὰ συμπληρώσῃ αὐτὰς ὡς τὴν ἀλλαγὴν ἐκ τοῦ Πασχαλίου συμφώνως τῷ Γρηγοριανῷ ἡμερολογίῳ, τὴν ἀποβολὴν τοῦ ράσου, τὸν γάμον τοῦ Ἀρχιερέως εἰς δεύτερον καὶ τρίτον γάμον τῶν χήρων Ἱερέων, τὴν διάλυσιν τῶν Μονῶν καὶ τὸν γάμον Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν, τὴν ἀντικατάστασιν τῆς Ἀγίας Κοινωνίας μετ' ὅστις καὶ τὴν ἐκβολὴν τῶν εἰκόνων ἀπὸ τὰς Ἐκκλησίας, ἵνα λέγωνται προδευμένοι καὶ ἐξευλιγμένοι καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ προχωρήσουν ἐνεκα τοῦ φραγμοῦ τῶν παλαιοημερολογιτῶν, οἵτινες

Ἀγιογραφικαὶ Μελέται

Ο ΣΩΤΗΡ ΑΠΟΚΡΟΥΕΤΑΙ

«Καὶ ἀνέκλεινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι»

Λουκ. β' 7

Ἡ Βηθλεὲμ ἦτο πόλις ὀνομαστή, ἄσημος μὲν κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἀλλὰ μὲ ἱστορίαν καὶ ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος μεγάλας, διότι εἰς αὐτὴν ἔμενεν ὁ Ἰησοῦς, ἐκεῖ εἶδε τὸ φῶς ὁ μικρότερος τῶν υἱῶν τοῦ Ὁ Δαβὶδ, ὅστις ἀνεδείχθη μέγας. Εἰς αὐτὴν συνέρρεον κατὰ χιλιάδας τὰ διεσκορπισμένα τέκνα τῆς, ἵνα ἀπογραφοῦν κατὰ τὸ ἐκδοθὲν τότε ὑπὸ τοῦ κοσμοκράτορος Αὐγουστου δόγμα «ἐκαστος ὀφείλει νὰ εὗρεθῇ εἰς τὴν πόλιν ἐκ τῆς ὁποίας κατὰγεται πρὸς ἀπογραφὴν». Τὰ καραβάνια τῶν ὀδοιπόρων κατακλύζουν τὰς λεωφόρους καὶ τὰς ἀτραπούς.

Ἡ τότε ἄσημος Βηθλεὲμ δέχεται τὰ πολλὰ τέκνα τῆς ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς Παλαιστίνης καὶ ὑπερπληροῦνται ὅλα τὰ οἰκήματά τῆς, ὥστε «οὐκ ἦν τόπος τῷ καταλύματι».

Ἀργὰ καὶ μὲ πολὺν κόπον φθάνει ἐν ζευγος πτωχικὸν μακρόθεν ἐκ τῆς πτωχῆς Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας, ἡ Μαριὰμ καὶ ὁ μνήστωρ Ἰωσήφ, ἀλλ' «οὐκ ἦν τόπος τῷ καταλύματι». Κτυποῦν ἴσως πολλὰς θύρας· εἶναι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῶν ἀπογόνων τοῦ Δαβὶδ, ἀλλ' ἡ περιβολὴ τῶν πτωχικῶν καὶ διὰ τοῦτο λαμβάνουσι τὴν ἀπάντησιν, ὅτι δὲν ὑπάρχει τόπος. Καταλήγουν εἰς τὸ πανδοχεῖον καὶ ἐκεῖ συναντοῦν τὴν ἰδίαν ἄρνησιν, μὰ ἐπὶ τέλους ὁ πανδοχεὺς καμφθεὶς εἰς τὰς θερμὰς παρακλήσεις τῶν, παραχωρεῖ εἰς αὐτοὺς ἕναν σταῦλον ἐντὸς σπηλαίου· εἰς τὸν ὁ ποῖον ἐστέγαξε τὰ ζῶα του. Ἡ Μαριὰμ ἐπίτοκος ἤδη, εἰσέρχεται ταπεινὴ ὡς ἦτο εἰς τὸ σπῆλαιον, δοξάζουσα τὸν Θεόν, καὶ ἐκεῖ τελεσειουργεῖται τὸ μυστήριον ἐμπρὸς εἰς τὸ ὁποῖον γονατίζουν ἑκατομμύρια ἀνθρώποι σήμερον, καὶ ἐγονάτισαν ἄλλοι τόσοι ἐπὶ εἰκοσι ὀλοκλήρους αἰῶνας, καὶ θὰ γονατίσουν αἱ μέλλουσαι γενεαί, μέχρις ὅτου νέον Μυστήριον θὰ λάβῃ χώραν τὸ Μυστήριον τῆς Δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας.

Γεννᾶται ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου! Γεννᾶται ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀνήγγειλον οἱ Προφῆται πρὸ ὀκτακοσίων καὶ πλέον ἐτῶν! Γεννᾶται Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀποτελοῦσε τὸ νοστάλγημα ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος! Γεννᾶται Ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον προφητικῶς εἶπεν ὁ Σωκράτης πρὸς τοὺς Ἀθηναίους «Καθεύδοντες διατελοῖτε ἄν, εἰ μὴ τινα ἄλλον ὑμῖν ὁ Θεὸς ἐπιπέμψῃ κηδεμόνος ὑμῶν»! Γεννᾶται Ἐ-

καθημερινῶς ἐλέγχουσι καὶ καυτηριάζουσι τὰ τοιαῦτα προσπαθοῦν μὲ τὰς παρανομίας τῆς Μονῆς τῆς Κερατέας νὰ τυλίξουν καὶ ὅλους ἡμᾶς τοὺς π)γίτας καὶ πιάζουσιν τὴν Ἐξουσίαν νὰ ἐξοντώσῃ ἡμᾶς μὲ τὰ μέτρα πού ὑπέδειξε καὶ ὑπέβαλε καὶ λυτρωθῇ ἅπασι διὰ παντός.

(Ἀκολουθεῖ)

κεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐχαρίσατο εἰς ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα τὸν Χριστιανικὸν πολιτισμόν, ὅστις τείνει νὰ γίνῃ πανανθρώπινος, ἄν καὶ νοθευμένος μὲ τὸν κακῶς νοούμενον πολιτισμόν τοῦ συγχρόνου σκοτεινοῦ πνεύματος! Γεννᾶται μὲ μίαν λέξιν ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου! Ἀνακλίνεται ἐν τῇ φάτνῃ τῶν ἀλόγων ὁ Δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος, ὁ κρατῶν τοῦ ἐν τῇ δρακὶ αὐτοῦ, ὁ Ἀχώρητος παντὶ Θεός, διότι «οὐκ ἦν τόπος τῷ καταλύματι»!

Πολὺ σημαντικὸν εἶναι τοῦτο, ὅταν σκεφθῶμεν τίς εἶναι ὁ μὴ εὐρὺν τόπον τῷ καταλύματι. Εἶναι αὐτὸ τοῦτο παράστασις ἡ μικρογραφία καὶ εἰκὼν τῆς στάσεως, τὴν ὁποίαν τηρεῖ ἡ ἀνθρωπότης πρὸς τὸν Θεόν. Εἰς τὸν Θεὸν ἐλθόντα εἰς τὴν γῆν πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος αὕτη ἔδειξεν εἰς Αὐτὸν τὸν στάβλον!

Καὶ ὅμως τὸ θλιβερόν τοῦτο, τὸ ὁποῖον γεννᾷ ἀγανάκτησιν, ἐπαναλαμβάνεται διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ἰδιαιτέρως δὲ σήμερον.

Καὶ σήμερον ἔρχεται ὁ ἴδιος Σωτὴρ εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς ἀνθρωπότητος μὲ πόθον νὰ τῆς προσφέρῃ τὸ καθαρὸν καὶ λαμπρὸν φῶς Του, ἵνα ὀδηγηθῇ εἰς τοὺς τόπους τῆς εὐδαιμονίας καὶ τῆς χαρᾶς, καὶ δὲν εὕρισκει τόπον τῷ καταλύματι, ἀλλὰ περιφρονητικῶς ὀδηγεῖται εἰς τὸν στάβλον τῆς ὀπισθοδρομικότητος καὶ τοῦ ἀσυμβιβάστου πρὸς τὰς σημερινὰς ἀξιώσεις τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ψευδοπολιτισμοῦ καὶ ἀποκρούεται.

Ἔρχεται εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἐκκλησίας Του φεῦ καὶ ἐκεῖ «οὐκ ἦν τόπος τῷ καταλύματι»! καὶ ὀδηγεῖται ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεπιστεύθη τὴν Ἐκκλησίαν Του, τὴν ὁποίαν ἐκτήσατο τῷ Τιμίῳ Του Αἵματι· ναί, ὀδηγεῖται εἰς τὸν στάβλον τῆς κενοδοξίας τῶν, τοῦ μίσους τῶν, τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἱερῶν καὶ ὁσίων πρὸς πλουτισμόν, τῆς ἀθετήσεως τῆς Θείας Του διδασκαλίας πρὸς ἀνθρωπαρέσκειαν καὶ ἐξυπηρέτησιν δι' ἰδίων συμφερόντων, ναί, εἰς τὸν στάβλον τοῦ ἐγωϊσμοῦ τῶν καὶ τῆς πολιτείας τῶν ἐκ τῆς ὁποίας σύρονται ὡς τυφλοὶ δοῦλοι τῆς.

Ἔρχεται εἰς τὴν Βηθλεὲμ ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν, διὰ νὰ μᾶς δώσῃ εἰρήνην καὶ χαρὰν, νὰ μᾶς γλυκάνῃ τὸν πόνον, νὰ μᾶς παρηγορήσῃ εἰς τὰς συμφοράς, νὰ μᾶς βγάλῃ ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον τῆς ζωῆς, νὰ μᾶς χαρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς Χρηστότητος Του νὰ ἰατρεύσῃ τὴν καταπληγωμένην ἐκ τῆς ἁμαρτίας ψυχὴν μας, Καὶ ἡμεῖς ἀλλοίμονον! ἀποκρούομεν τὸν Σωτῆρα μας καὶ τὸν ὀδηγοῦμεν εἰς τὸν στάβλον τῆς θερησκευτικῆς ψυχρότητός μας, τῆς ἀδιαφορίας μας πρὸς τὴν Θεῖαν Του διδασκαλίαν καὶ τῶν ὀλεθρίων παθῶν μας.

Πόσον παράλογος εἶναι ὁ ἀνθρώπος πού ἀποκρούει τὴν εὐτυχίαν του· διώχνει τὴν χαρὰν του, καὶ προτιμᾷ νὰ ζῇ ἀγωνιζόμενος καὶ κατατυραννούμενος χωρὶς Χριστὸν χωρὶς Σωτῆρα.

Ἐπιμόνως κρούει τὴν θύραν τῆς ψυχῆς μας ὁ

Κοινωνικά Ζητήματα

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΕΙΜΕΘΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ;

ΠΡΟ ΤΗΣ ΦΑΤΝΗΣ

Εἰς ἓνα βαθύτατον σκότος ἀνέτειλλεν ὁ "Ἡλιος τῆς Δικαιοσύνης" δι' αὐτὸν δὲ ἀκριβῶς τὸν λόγον καὶ ἡ λαμπρότης Του κατηύγασε τὴν πανανθρωπίνην ψυχὴν. Τὸ ἐξαισίον αὐτὸ φῶς κατηύθυνε τὰ διαβήματα τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἰδανικῶν, τὰ ὁποῖα διεκήρυξε τὸ θεῖον βρόφος. Καὶ τί δὲν ὀφείλει ἡ κοινωνία εἰς τὴν λαμπρότητα τοῦ Φωτὸς αὐτοῦ !

Ἐν τούτοις ὅμως ἡ πονεμένη ἀνθρωπίνη ψυχὴ ἐξακολουθεῖ νὰ στενάζῃ ὑπὸ τὸ πέλαμα τῆς ὁδύνης καὶ τῆς θλίψεως. Ἡ διαφθορὰ μαστίζει τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ ἡ ὑστερόβουλος ἰδιότης καταυθύνει τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ εἰλικρίνεια δὲν ἔχει ἀκόμη ἀναλάβει τὴν ἐξουσία τῶν καρδιῶν, ἐνῶ ἡ καλὴ σύννη περιβεβλημένη μὲ ῥάκη, ἐξωθεῖται βαναύσως ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν.

Ἡ διαπίστωσις αὐτὴ γεννᾷ μοιραίως τὸ ἐρώτημα : Εἴμεθα Χριστιανοί ; Καὶ γεννᾷ τὸ ἐρώτημα αὐτό, διότι εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφισβήτησεως ἡ δυναμικότης τῆς Χριστ. πίστεως. Τὸ φῶς τῆς Βηθλεὲμ φέγγει καὶ θὰ φέγγῃ. Ἐπαναλαμβάνομεν λοιπὸν τὴν ἐρώτησιν: Εἴμεθα Χριστιανοί ;

Βαπτίζομεθα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἀναγραφόμεθα εἰς τὰ μητρώα ὡς Χριστιανοί, ἐν τούτοις ὅμως δὲν εἴμεθα.

Δὲν εἶναι Χριστιανοὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ ὁ κληρὸς γενικῶς. Βεβαίως αἱ ἐξαιρέσεις πάντοτε ὑπάρχουν· ὁ κανὼν ὅμως εἶναι ὅτι οἱ ἐπαγγελλόμενοι κατὰ τρόπον ἐπίσημον τὸν Χριστιανισμόν, εἶναι οἱ κυριώτεροι ἀντίπαλοί του. Τὸν βλέπετε μὲ μεγαλοπρέπειαν νὰ λειτουργῇ ἢ νὰ χοροστατῇ. Περιβάλλεται μὲ χρυσοῦφанта ἢ χρυσοποικιλία ἄμφια. Τὰ χεῖλη του ἀπαγγέλλουν τὰς λέξεις «Χριστιανικὴ ἀγάπη».

Πρὸ ὀλίγου ὅμως περιφρόνησαν κατὰ τρόπον υπερήφανον τὴν χήρα καὶ τὸ ὄρφανόν, ποὺ ἐζήτησαν τὴν πατρικὴν του μέριμνα. Πρὸ ὀλίγου ἐζήτησε τὴν καταδίκην ἀγνῶν ἰδεολόγων συναδέλφων του, διότι δὲν ἠνείχετο τὴν παρηρσίαν καὶ τὸ θάρρος των.

Σωτὴρ ἡμῶν ζητῶν νὰ γεννηθῇ μέσα μας, ἅς μὴν μιμηθῶμεν τοὺς Βηθλεεμίτας, οἱ ὁποῖοι ἐξ ἀρχῆς δὲν ἐδέχθησαν καὶ ὅταν ἐγεννήθη τὸν παρείδον. Ἄς μὴ μιμηθῶμεν τὸν πανδοχέα, ὁ ὁποῖος μόλις τοῦ παρεχώρησεν τὸν στάβλον. Μηδὲ τὸν Φήλικα ὁ ὁποῖος ἀκούων λόγους σωτηρίας ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Παύλου τοὺς ὀφθαλμούς ἐστρεψεν πρὸς τὴν χεῖραν τοῦ δεσμώτου ἀναμένων νὰ ἴδῃ προσφερόμενα εἰς αὐτὸν χρυσὰ νομίσματα.

Ὁ Οὐρανὸς μὲ ὅλα τὰ αἰῶνια ἀγαθὰ του μᾶς προσφέρεται, ἅς μὴ χαμηλῶσωμεν τὸ βλέμμα μας εἰς τὸ ταπεινὸν καὶ ἄνευ ἀξίας χῶμα τῆς γῆς. Ἄς δεχθῶμεν τὸν Σωτῆρα μας εὐχαρίστως καὶ ἅς μὴ τὸν ἀποκρούσωμεν. † Ὁ Διαυλείας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Εἶναι λοιπὸν Χριστιανοί ;

Ἄλλὰ καὶ μήπως εἶναι Χριστιανὸς ὁ λαϊκός ; Καλυπτόμενος ὀπισθεν, τῶν φανταστικῶν πολλάκις παρεκτροπῶν τοῦ κλήρου, δικαιολογεῖ καὶ τὸ στυγερότερον ἔγκλημα !

Καὶ διὰ τὸν πρῶτον καὶ διὰ τὸν δεύτερον ἡ ἐπέτειος τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος, ἀποτελεῖ εὐκαιρίαν κραιπάλης, μέθης παραλόγου σπατάλης, ἀφαντάστου ἁσωτείας. Ὁ Ἀργυρόχρος κτύπος τῆς καμπάνας εἶναι μόνον μιὰ μουσικὴ ἀπόλαυσις, ἐνῶ ἡ γαλοπούλα καὶ τὰ περὶ αὐτὴν, γεμίζει τὸν ψυχικὸν χώρον τῶν ἐορταζόντων.

Ἐνας ὁλόκληρος κόσμος ἀπὸ ἔθιμα—ἰσχυρὰ καὶ ἀνεξίτηλα ἔχνη εἰδωλολατρικῆς ἐπιδράσεως—ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸν ἐορταστικὸν βίωμα.

Πολλὲς σελίδες γεμίζουν ἀπὸ Χριστουγεννιάτικο ὕλικὸ καὶ πολλοὶ λόγοι ἐκφωνοῦνται. Ἐκτὸς ὅμως τῆς λογοτεχνικῆς τῶν ἀξίας, οὐδεμίαν πρακτικὴν σημασίαν ἔχουν· ὁμιλεῖ ἴσως ἡ διάνοια ὅχι ὅμως ἡ καρδιά.

Εἴμεθα λοιπὸν Χριστιανοί ;

Ἄς κοιτάξουμε τώρα τὴν εἰκόνα τῆς Φάτνης καὶ ἅς γυρέψουμε στὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας τὴν ἀναλογία τῆς. Ἰσως βροῦμε παρήγορα σημεῖα γιὰ νὰ μετριάσουμε τὴν ἐνοχή μας.

Ἡ Φάτνη μὲ τὸ θεῖον βρόφος. Πρωτοφανὲς μεγαλεῖον Ἀπλότητος. Ἡ ἀπλότης ἐξαίρει τὴν γοητεία τῆς σκηνῆς. Ἀπλότης εἰς τὴν φάτνην, ἀπλότης εἰς τὸ βρόφος. Ἀπ' τὴν πρώτην λείπουν τὰ ἀρχιτεκτονικὰ πλαίσια καὶ τὰ γεωμετρικὰ σχήματα. Κι' ἀπ' τὸ δεύτερον λείπουν οἱ πολυδάπανες ἀμφιέσεις. Ὑπάρχει λοιπὸν ἀναλογία μεταξὺ τῆς ἀπλότητος αὐτῆς καὶ τῆς ἐξωγκωμένης ἐπιδείξεως, ποὺ χαρακτηρίζει ὅλες μας τις ἐκδηλώσεις ; Τὸ ντύσιμό μας, τὸ χτένισμά μας, ἡ συμπεριφορὰ μας μαρτυροῦν καὶ προδίδουν μιὰ πομπώδη καὶ ματαιόδοξον πολυτέλεια. Τί ντροπὴ !

Εἴμεθα λοιπὸν Χριστιανοί ;

Τὸ θεῖον βρόφος γεμᾶτο καλωσύνη θωπεύει μὲ τὸ μειδίάμα Του τὸν ἀποστάτη, τὸ πλάσμα Του ποὺ εἶναι γονατιστὸ μπροστά του. Καίτοι εἶναι ὅλα δικά του δὲν διεκδικεῖ κυριότητα, δὲν ἔχει μέρος νὰ σταθῇ. «Καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τὸ καταλύματι». Φεύγει, Θεὸς παντοδύναμος, ἀπ' τὴν ἀδικὴν μαρίαν τοῦ Ἡρώδου.

Μοιάζει καθόλου μὲ μᾶς, ποὺ παντα βλοσυροὶ καὶ γεμᾶτοι πάθος ὑβρίζουμε τὸν ἔνοχο ; Συγκρίνεται καθόλου μὲ μᾶς, ποὺ ὅλα τὰ θέλουμε δικά μας ; Ὑπάρχει ἀναλογία μὲ μᾶς, ποὺ μ' ἐκδικητικὸ πνεῦμα ἀντιστεκόμεθα, σ' αὐτόν, ποὺ μιλά μὲ δικηο ;

Εἴμεθα λοιπὸν Χριστιανοί ;

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐξυμνήσουμε τὸ θεῖον βρόφος μὲ τὸν ἀθάνατο ὕμνον «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ» ἔχουμε ὅμως τὴν ἀγγελικὴ ἀγνότητά στὴν ψυχὴ μας, ἀπαραίτητο Χριστιανικὸ στοιχεῖο ; Εἴμεθα λοιπὸν Χριστιανοί ;

Περισσότερο Χριστιανοὶ ἀπὸ μᾶς ὑπῆρξαν ο

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΝ ΑΠΡΕΠΕΙΑΝ

Διὰ τὸν Ἐπίσκοπον Αἰτωλοακαρνανίας

Μὲ καθυστέρησιν ἀδικαιολόγητον ἠκούσθη ἐπὶ τέλους καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Αἰτωλοακαρνανίας κ. Ἱεροθέου, διὰ τὰ προσθήσει εἰς τὸ λεξιλόγιον τοῦ πάθους καὶ τοῦ ἀντιχριστιανικοῦ μίσους, λέξεις καὶ φράσεις, ἀγνώστους μέχρι τοῦδε εἰς ἀρχιερατικά χεῖλη.

Τί νὰ ἀπαντήσῃ κανεὶς εἰς τὸν Ἅγιον Αἰτωλοακαρνανίας, ὁ ὁποῖος ἔχει τόσα πράγματα διὰ τὰ ὁποῖα ἀλήθεια πρέπει νὰ λυπηθῇ, ὥστε ἀσφαλῶς δὲν θὰ τοῦ ἔμενε καιρὸς νὰ λυπηθῇ διὰ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην πρώην Φλωρίνης καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν σεβασμίους ἱεράρχας.

Ἀπαντῶντες, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι αἱ λέξεις μας θὰ πέσουν ὡς ἀσήμαντοι λίθοι εἰς τὴν θάλασσαν τῆς προκαταλήψεως καὶ τῆς γνωστῆς του ἐπάρεσως. Ἐπειδὴ ὅμως δημοσίως μᾶς προσέβαλε καὶ μάλιστα ἐκ τῶν στηλῶν ἡμ. ἐφημερίδος, ἡ μᾶλλον ἔτιξε μίαν ἰδεολογίαν ἢ ὁποῖα κοσμεῖ ἀπλᾶς καὶ φιλησύχους καρδίας, δι' αὐτὸ καὶ δημοσίως σπεύδομεν νὰ υπερασπίσωμεν αὐτὴν ἀπὸ τὰ ἰοβόλα βέλη τῆς Ἀρχιερατικῆς φαρέτρας, χάριν τῆς σκανδαλιζομένης καθ' ἑκάστην κοινῆς γνώμης.

Καὶ κατ' ἀρχὴν θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ Ἐπίσκοπος Αἰτωλοακαρνανίας, νὰ τοῦ ὑποδείξωμεν, κοσμικοὶ ὄντες, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἓνα κληρικόν, καὶ μάλιστα ἀνώτερον, νὰ ὁμιλῇ μετὰ ἀντιχριστιαν. φανατισμοῦ διὰ συναδέλφους τοῦ κληρικοῦ, οἵτινες ἔτυχον ἐκ μέρους του, οὐχὶ τῆς πρεπούσης ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης. Ἰδοὺ αἱ λέξεις, αἱ ὁποῖαι μεταβάλλουν τὰ ἀρχιερατικά του χεῖλη εἰς παθογόνους ἐστίας, μολυνούσας τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν.—«Ἐξέγραμα—ἀηδὴ ἔμετον» καὶ παρόμοια.

Ἐξακολουθεῖ λοιπὸν νὰ πιστεύῃ ὁ Ἐπίσκοπος Αἰτωλοακαρνανίας, ὅτι ἰδιοτελεῖς σκοποὶ παρεκίνησαν τὸν Σεβασμιώτατον Φλωρίνης καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ εἰς τὴν προσχώρησιν των εἰς κίνησιν τῶν παλαιοημερολογιτῶν. Καλὰ θὰ ἔκαμε νὰ μᾶς ὑπεδείκνυε τι ἐκέρδισαν, ἀπὸ ὕλης ἀπόψεως, οἱ ἡρωικοὶ

ἀστρολόγοι φιλόσοφοι τῶν Περσῶν. Φιλόσοφοι, μὲ ἐξέχουσιν κοινωνικὴν θέσιν, ἀριστοκράται στὴν ψυχὴ καὶ στὴν καταγωγὴ. Γονατίζουν ὅμως μὲ μιὰ ἀπέραντη ταπείνωσι μπροστὰ στὸ μεγαλεῖο τῆς Φάτνης. Ποιὸς ἀπὸ μᾶς ἔχει τὸ σθένος νὰ ταπεινωθῇ μπροστὰ στὸ καθῆκον καὶ νὰ συντρίψῃ τὸν ἑγωϊσμό του μπροστὰ στὸ ἀπλοῖκὸ μεγαλεῖο τῆς Χριστ. πίστεως;

Εἴμεθα λοιπὸν Χριστιανοί;

ὦ! Δυστυχῶς τὰ πάντα ἀποδεικνύουν ὅτι δὲν εἴμεθα χριστιανοί! Ναί· ὠρισμένα ἐμπόδια παρεμβάλλονται μετὰ τοῦ Φωτὸς τῆς Βηθλεὲμ καὶ τῶν καρδιῶν μας. Τὰ ἐμπόδια δὲ αὐτὰ ὁ ἐγωϊσμός, ἡ ἐπίδειξις, ἡ πολυτέλεια, ἡ κακία δὲν ἀφίνουν τὸ φῶς αὐτὸ νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰς ψυχὰς μας.

Κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν ἐπέτειον, ἃς ἀνακρίνωμεν τοὺς θαντοὺς μας καὶ διὰ τῆς δυνάμεως τῆς θελήσεως, ἐνισχυομένης διὰ τῆς Θείας Χάριτος, ἃς ἀπομακρύνομεν τὰ ἐμπόδια ἀπὸ τὴν ψυχὴν μας, διὰ νὰ δεχθῇ πλούσιον τὸ ἱλαρὸν φῶς τῆς Βηθλεὲμ.

αὐτοὶ πρόμαχοι τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπὸ τὴν προσχώρησιν των εἰς τὴν κίνησιν αὐτὴν, διότι ἡμεῖς γνωρίζομεν, ὅτι ἔχασαν ὅτι ἐκεῖνος ἔχει εἰς ἀποδοχὰς καὶ κέρδη καὶ εἰς ἀναπαύσεις ἀκόμη. Ἴσως ὅμως ὁ Ἐπίσκοπος Αἰτωλοακαρνανίας ἐξ ἰδίων νὰ κρίνῃ τὰ ἀλλότρια, δεδομένου ὅτι τὸ ὕλικόν μέρος ἐξαιρετικὰ τὸν ἀπασχολεῖ.

Διατὶ νὰ ἐνοχλῆται ὁ Σεβασμιώτατος Ἱεροθεὸς ἀπὸ τὴν ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου; Ὅ, τι διευτυπώθη ἐγγράφως εἰς τὴν ἐγκύκλιον αὐτὴν ὑπῆρξε ἀνέκαθεν τὸ φρόνημα τῶν παλαιοημερολογιτῶν. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐγκυκλίου αὐτῆς βαδίζουν οἱ παλαιοημερολογίται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1924 μέχρι σήμερον, καὶ παραξενεύομεθα διατὶ νὰ γίνῃ τόσος θόρυβος καὶ νὰ λυπηθῇ τόσο πολὺ ὁ Ἅγιος Ἱεροθεὸς.

Ἐπίσης ἀσεβέστατα, ἂν καὶ Σεβασμιώτατος, ὁ Ἐπίσκοπος Αἰτωλοακαρνανίας χαρακτηρίζῃ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὴν παλαιοορθολογικὴν ἐκκλησίαν τῶν σὺν τῷ Ἁγίῳ Π. Φλωρίνης ἐπισκόπων, ὡς ἐξῆς. «Καὶ ἐπαισχύντως ἐπανεληθόντες ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέγραμα καὶ τὸν ἀηδὴ ἔμετον». Λυπούμεθα καὶ ἡμεῖς ὅχι ἀδικαιολόγητα, ἀλλὰ δικαιολογημένα διὰ τὸν Ἐπίσκοπον τοῦτον, ὅστις μὲ τὴν προτρέχουσαν γλώσσαν του καὶ τὴν πολὺ τολμηρὰν πέννα του, δὲν θὰ διστάσῃ ἀσφαλῶς, νὰ χαρακτηρίσῃ καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου εἰς τὸν Χριστόν, μὲ τὸν ἴδιον ἀσεβῆ χαρακτήρισμόν.

Ἀκόμη θέλομεν νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ ὁ Σεβασμιώτατος Αἰτωλοακαρνανίας, διατὶ ὁ Πανιερώτατος Πρόεδρος τῆς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ. φέρει τὴν εὐθύνην τῶν ἀταξιῶν τῆς Κερατέας; Διότι τότε ἀσφαλῶς θὰ φέρουν τὴν εὐθύνην αὐτὸς καὶ οἱ λοιποὶ τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας διὰ τοὺς κομμουνιστὰς κληρικοὺς καὶ διὰ τοὺς κληρικοὺς των ποὺ πῆραν τὰ βουνὰ καὶ ἄρματα μόνον ἐπολέμησαν τὴν Ἑλλάδα, ἀκόμη δὲ καὶ διὰ τὰ ὅσα συμβαίνουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν των ἔκτροπα καὶ ἄλλα ἀκατονόμαστα.

Πολὺ θὰ μᾶς ὑποχρεώσῃ ὁ Σεβασμιώτατος Αἰτωλοακαρνανίας, τὸν ὁποῖον παραπέμπομεν εἰς τὸ περιοδικὸν «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι» καὶ ἀλλαχοῦ, νὰ μὴ ὁμιλῇ περὶ εὐθυνῶν καὶ νὰ μὴ λυπηθῇ δι' ἡμᾶς καὶ τοὺς Ἱεράρχας μας· ὅσο δὲ διὰ τὴν Κερατέαν, χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ δικαιολογήσωμεν τὰ ὅσα κατ' αὐτῆς λέγονται, ἀλλοίμονον καὶ ἐὰν ἔλθουν εἰς φῶς αἱ ἰδικαί των Κερατέαι, αἱ ὁποῖαι εἶναι πολὺ ἐπικινδυνωδέστεροι τῆς τόσον πομποδὶς κακοφημισθείσης.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν τέλος νὰ καταπονήσωμεν τὸν ἀναγνώστην μὲ τὴν ἀνασκευὴν τῶν φλυαριῶν τοῦ εἰς Μεσολόγγιον Ἱεράρχου. Ἀρκοῦμεθα ὥς ἐπιλόγον νὰ ἀναφέρωμεν τὰ ἐξῆς, πολὺ χαρακτηριστικὰ διὰ τὸν ἄνδρα:

Κληρικὸν τῆς περιοπῆς καὶ τοῦ Μεγαλείου ἐνὸς Αὐγουστίνου Καντιώτου, τὸν ὁποῖον σύσσωμος ὁ Λαὸς τῶν Γρεβενῶν ἠξίωσε ὥς ποιμενάρχην του καὶ τὸν ὁποῖον ἡ κοινωνία τιμᾷ ἐπαξίως καὶ ἰδιαζόντως, ὅχι μόνον δὲν ἐτίμησε ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ Μεσολογγίου, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ σεβασθῇ οὔτε τὸ ράσο ποὺ φοροῦσαν καὶ οἱ δύο, τὸν προσήγαγε εἰς τὰ πολιτικά Δικαστήρια τοῦ Μεσολογγίου. Διότι διεφώτιζε χριστιανούς καὶ ἐθνοπρεπῶς ὁ δια-

**Ἡ ΑΞΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΠΑΙΝΟΥ ΚΑΙ ΘΥΜΑΣΜΟΥ
ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ**

Εἴμεθα εὐγνώμονες ἔναντι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἣ ὁποῖα ἐστάθη ἀξία τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ κατ' ἐξοχὴν φιλελευθέρου λαοῦ τῆς γῆς, τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Αὐτὸς οὗτος ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὅταν οἱ ἐναντιούμενοι μετ' ἡμᾶς, ἐζήτησαν παρ' αὐτοῦ, τὴν ἀσκήσιν μέτρων βίας καὶ μεσαιωνισμοῦ ἔναντιον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ τῶν Ἀρχιερέων μας, ἐχαρκτήρισεν τὴν αἴτησιν ὡς ἀνελευθέραν καὶ ἀντισυνταγματικὴν καὶ συνέστησεν εἰς τοὺς αἰτοῦντας χρῆσιν μέτρων ἐλευθερίας, τὴν πειθῶ καὶ τὴν διαφώτισιν, διαβεβαιώσας αὐτοὺς ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ ν' ἀναλάβῃ εὐθύνην ὀρθοσκευτικῶν διωγμῶν.

Ὁ δὲ ἀρμόδιος ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως Ἐξοχώτατος κ. Α. Θεολογίτης, διεκήρυξε κατὰ τρόπον ἐπίσημον τὸ ἀπαράγραπτον δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας, τῆς ὀρθοσκευτικῆς Συνειδήσεως, δηλώσας εἰς τὸν τύπον τὰ κατωτέρω, ἅτινα λόγῳ τῆς ἐπιστημότητός των, ἀναδημοσιεύομεν καὶ ἡμεῖς.

«Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως κ. Θεολογίτης, ὁμιλῶν τὴν πρωτὰν ἐπὶ τοῦ παλαιοημερολογητικοῦ, ὡς τοῦτο ἐμφανίζεται μετὰ τὰ ἀποκαλυφθέντα σκάνδαλα τῆς Μονῆς τῆς Κερατέας καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ ὅλου προβλήματος τοῦ παλαιοημερολογιτισμοῦ τελευταίας ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐδήλωσεν, ὅτι τελεῖ ἐν ἀναμονῇ τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐξετάσεως τοῦ ὑπομνήματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπογραμμίσας, ὅτι θὰ συμμορφωθῇ ἀπολύτως πρὸς τὴν ληφθησομένην ἐν προκειμένῳ ἀπόφασιν, τὴν ὅποیان καὶ θὰ σπεύσῃ νὰ ἐκτελέσῃ.

Ὁ κ. Θεολογίτης διηρῶνισεν, ἐν συνεχείᾳ, ὅτι προσωπικῶς δὲν εἶνε σύμφωνος μετ' αὐτῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως ἐφαρμοσθοῦν ὑπὸ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως ἀποφάσεις ἄλλων προκατόχων τῆς, ληφθεῖσαι πρὸ 15ετίας καὶ μὴ ἐφαρμοσθεῖσαι ποτέ, οὔτε ὑπὸ τῶν ἰδίων, οὔτε ὑπὸ ἄλλων μεταγενεστέρων των.

Ἀναφερόμενος διεξοδικώτερον ὁ κ. Θεολογίτης εἰς τὸ ὅλον παλαιοημερολογητικὸν πρόβλημα, διευτύπωσε τὴν προσωπικὴν του ἄποψιν, ὅτι τὸ πρόβλημα τοῦτο δέον νὰ ἀντιμετωπισθῇ ψυχραίμως πρὸς ἀποφυγὴν δημιουργίας δξύτητος καὶ φανατισμῶν.

Ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὑπολογίζει τοὺς ἀνὰ τὴν χώραν παλαιοημερολογίτας εἰς 50.000 μόνον, αἱ δὲ ἀρμόδιαι Κρατικαὶ Ἀρχαὶ τὰς ἀναβιβάζουν εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδας Ἑλλήνων.

Ἐν σχέσει μετ' αὐτὴν καθόλου δρᾶσιν τῶν πα-

ρεπῆς καὶ δεινὸς χειριστὴς τοῦ λόγου Ἀρχιμανδρίτης, τὸν Λαὸν τοῦ Μεσολογγίου.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δίδομεν τὸν λόγον εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, διὰ τὴν περαιτέρω.

Διὰ τοῦ Γραφείου Τύπου

Ἐκ τοῦ Π.Θ.Ε.Θ. Κοινωνίας τῶν Γ.Ο.Χ.

λαιοημερολογιτῶν ὁ κ. Θεολογίτης εἶπεν ὅτι θεωρεῖ ταύτην ἐντελῶς ἀσχετον καὶ ξένην μετὰ τὰ ἀποκαλυφθέντα σκάνδαλα τῆς Μονῆς Κερατέας, ὑποσημεώσας, ὅτι «δὲν εἶνε δυνατόν νὰ εὐθύνωνται οἱ παλαιοημερολογίται εἰς τὸ σύνολόν των διὰ τὰ σκάνδαλα ταῦτα».

Συνεπῶς ἡ ψυχικὴ καὶ θεωρητικὴ ποδηγέτησις τῶν ὁπαδῶν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου Ἑλλήνων Χριστιανῶν πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος χαραχθέντα ἐπιβάλλεται νὰ συντελεσθῇ μετὰ μέσῃ πειθοῦς.

Ὁ κ. Θεολογίτης, ἀναφερόμενος εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος συντάγματος καθιερωμένα, ἐδήλωσεν ὅτι «δὲν δυνάμεθα νὰ ἐμποδίσωμεν τοὺς παλαιοημερολογίτας ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκπληρῶνουν τὰ ὀρθοσκευτικὰ των καθήκοντα κατὰ διάφορον πρὸς τὴν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν χρονολογικῶς τρόπον, ἥτοι συμφώνως πρὸς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Ἐκεῖνο τὸ ὅποσον δύναται νὰ γίνῃ εἶνε νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς τοὺς παλαιοημερολογίτας ἱερεῖς νὰ φέρουν τὸ ἐπίσημον σχῆμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Θεολογίτης, περαίνων, ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ἀγῶνά της κατὰ τοῦ παλαιοημερολογιτισμοῦ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι μετ' ἐκείνης, ψυχραίμων καὶ σύνεσιν θὰ βαδίσωμεν διὰ τὴν ἐπούλωσιν καὶ τῆς πληγῆς ταύτης».

Αἱ ἀνωτέρω δηλώσεις ἀνεγρόφησαν εἰς τὴν ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα «Ἐθνος».

Κατὰ παρόμοιον τρόπον ἐσκέφθησαν καὶ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς Κυβερνήσεως.

Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ συγκαρῶμεν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, διὰ τὴν ἐθνοπρεπεστάτην καὶ ὑπέροχον ἀπὸ ἀνθρωπιστικῆς ἀπόψεως στάσιν της. Διαβεβαιούμεν δὲ τοὺς συγκροτοῦντας τὴν Κυβέρνησιν πολιτικούς ἀνδρας, οἱ ὅποιοι ἐπαξίως κοσμοῦν τὸ στεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, ὅτι ἡ στάσις των εὐρίσκει βαθυτάτην ἀπὸ τῆς ἐκείνης εἰς τὰς φιλελευθέρους ψυχάς, τῶν ὑπερβαίνοντων τὸ ἑκατομμύριον ὁπαδῶν μας καὶ προκαλεῖ αὐτομάτως τὸν σεβασμὸν μας καὶ τὴν ἐκτίμησιν πρὸς τὰ πρόσωπά των καὶ τὰς ἀρχάς των. Ἐξ αὐτῶν δὲ ἀντλοῦντες τὴν ἐλπίδα, φρονοῦμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὅχι μόνον δὲν θὰ δεχθῇ οὐδεμίαν ἀνελευθέραν εἰσήγησιν, ἀλλὰ καὶ θὰ σεβασθῇ μέχρι τέλους τὴν ἐλευθερίαν τῆς ιδέας μας καὶ τῶν ἡγετῶν μας.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἐγένετο γὰρ Υἱὸς ἀνθρώπου, Θεοῦ γνήσιος ὢν Υἱός, ἵνα τοὺς τῶν ἀνθρώπων υἱοὺς τέκνα ποιήσῃ Θεοῦ. Τὸ γὰρ ὑψηλόν, τῷ ταπεινῷ προσομιλοῦν, αὐτὸ μὲν οὐδὲν εἰς τὴν οἰκίαν παραβάλλεται δόξαν, ἐκεῖνο δὲ ἀπὸ τῆς πολλῆς ἀνίστησι ταπεινότητος. Ὅπερ οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ γέγονε· τὴν τε γὰρ ἰδίαν φύσιν οὐδὲν ἀπὸ ταύτης ἡλάττωσε τῆς καταβάσεως, ἡμᾶς τε, τοὺς διὰ παντός ἐν ἀδοξίᾳ καθημένους καὶ σκότει, πρὸς δόξαν ἀφαιὼν ἀνήγαγεν.

Θ. Χρυσόστομος Εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγ.

Κεφ. α' ὁμιλία ια'

Γεγονότα καί Κρίσεις

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

Κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα ἀνεχώρησε διὰ τοὺς κόσμους τῆς αἰωνιότητος ὁ ἀκαταπόνητος ἐργάτης τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος κ. Σπ. Ραυτοπούλου. Ὁ μεταστάς εἰργάσθη μετὰ θερμότητος ζήλου διὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα καὶ διετέλεσε Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Π. Θ. Ε. Ο. Κ.

Ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου του συνελθὼν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. καὶ ἀκούσαν τοῦ Προέδρου Αὐτοῦ, ἐξέδωκε τὸ κάτωθι ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Π. Θ. Ε. Ο. Κ. συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Σπ. Ραυτοπούλου, διατελέσαντος Γεν. Γραμματέως τῆς Ὁργανώσεως ἀποφασίζει :

- 1) Νὰ ἐκφρασθῶσιν τὰ συλληπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος, διὰ τῶν συμβούλων Ἡλ. Ἀγγελοπούλου καὶ Κωνστ. Νικολαοπούλου.
- 2) Νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ Ὁρφανοτροφεῖον Ἀμφιάλης 200.000 (διακόσιαι χιλιάδες) εἰς μνήμην τοῦ μεταστάντος.
- 3) Νὰ τελέσῃ Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον εἰς τὸν Ναὸν Ἀγίου Χαραλάμπους Πειραιῶς.
- 4) Νὰ δημοσιευθῇ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὸ ἐπίσημον Ὁργανον τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος «Φωνὴ Ὁρθοδοξίας».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20/12/50

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Α. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ΜΠΑΤΙΣΤΑΤΟΣ

Χριστιανὲ ἐσκέφθηες ὅτι :

Ὑπάρχουν ἀδελφοί σου, ποὺ δὲν ἔχουν οὔτε τὰ ἔξοδα γιὰ τὸ ψωμί τοῦ δελτίου, ἐνῶ ἐσὺ θὰ εὐφραίνεσαι κατὰ τρόπον πολυδάπανον καὶ πλούσιον ;

Χριστιανὲ ἐσκέφθηες ὅτι :

Ὑπάρχουν ὀρφανὰ καὶ ἀπροστάτευτα, ποὺ ὅταν ἀκούσουν τίς χριστουγεννιάτικες καμπάνες ἀντὶ νὰ γελάσουν, θὰ δακρύσουν γιατί κοντὰ τοὺς δὲν ἔχουν παρὰ μόνο τὸν πόνο καὶ τὴν ὀρφάνια ;

Χριστιανὲ ἐσκέφθηες ὅτι :

Ὑπάρχουν ἀδελφοί σου, ποὺ δὲν ἔχουν οὔτε ἓνα κουρέλι νὰ περιβάλλουν τὴν γυμνότητά τους, ἐνῶ σὺ θὰ περιβάλλεσαι τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων μὲ πολυτελεῖ ἐνδύματα ;

Καὶ ἐὰν τὰ ἐσκέφθης ὅλα αὐτά, τότε προσπάθησε νὰ ρυθμίσης ἀνάλογα τὸ καθήκον σου. Χριστοῦγεννα θὰ πῇ ἀγάπη, χαρά, καλωσύνη, εὐγένεια. Ζῆσε λοιπὸν αὐτά τὰ ἰδανικά, ἂν θέλῃς νὰ δῆς στὰ βάθη τῆς ψυχῆς σου, τὸ Θεῖον Βρέφος νὰ Σοῦ μειδιά μὲ ἱκανοποίησιν !

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ ΕΙΣ Ν. ΠΑΡΟΝ

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα, ὅτι εἰς τὴν νῆσον Πάρον συνεστήθη φιλόπρωτος ἀδελφότης ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Ἐνωσις Ἀγίου Παντελεήμονος» ἀνεγνωρίσθη δὲ ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 895)1950 ἀποφάσεως. Εὐχόμεθα εἰς τὴν νεοπαγῇ ἀδελφότητι καὶ εἰς τὸν ἐμπνευσμένον ἴδρυτ. τῆς ἱερομόναχον Διονύσιον Καλάργυρον, καλὴν πρόοδον.

ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΑΓΙΟΥ ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΚΑΛΑΜΩΝ

Ἦτο πράγματι ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἱερὰ συγκίνησις, ἡ καταλαβοῦσα τὰ πλήθη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Ἰσιδώρου Καλαμῶν, διὰ τὸ Ὁσιώτατος Μοναχὸς Μάρκος Χανιώτης, Θεολόγος, ἀποσταλεὶς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς ὅλα τὰ Παραρτήματα Μεσσηνίας νὰ ἐνθαρρύνῃ ταῦτα λόγῳ τοῦ ἀγρίου διωγμοῦ ὃν ἤγειρε ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία καὶ κηρύξει τὴν ἑνωσὶν ὅλων τῶν Γ.Ο.Χ. Ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος Νικόλαος Σμυρλῆς, παλαιὸς ἀγωνιστής, ἀκούραστος κήρυξ τοῦ θείου λόγου, ἀκραφνῆς τηρητῆς τῶν Παραδόσεων, ἔχων προσφέρει δόκλῃρον τὴν ζωὴν του εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν μετ' ὀλοκλήρου τοῦ ποιμνίου του, ἐτάχθη ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Σύνοδον.

Συγχρόνως ὠμίλησεν εἰς τὸν Κεντρικὸν Ναὸν τῶν Γ.Ο.Χ. Καλαμῶν Εὐαγγελιστὴς Παναγιουλᾶκη ἐν μέσῳ πυκνοτάτου Ἐκκλησιασματος φιλοξενηθεὶς ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς ἀξιολόγου ταύτης Μῆνης, ἡ ὁποία εἶναι ὁ πηρὸν ὅλων τῶν Ἱερῶν ἀγώνων τῆς Πελοποννήσου. Ἐπίσης ἐπισκέφθη τὴν Ἱερὰν Μονὴν Τιμίου Προδρόμου Κορώνης μεταφέροντας τὸ χαρμόσυνον μῆνυμα τῆς Ἐνώσεως συζητήσας μετὰ τοῦ Πανσοσιολογιστάτου Ἀρχ. Θεοδούλου Ἀνγνωστοπούλου καὶ τοῦ διακεκριμένου Θεολόγου Κυπριανοῦ Λαχανᾶ, οἵτινες συνεφώνησαν ἀπολύτως εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς Μάρκου λεχθέντα. Ἀκολούθως ἐπισκέφθη τὸ Παράρτημα ἡμῶν Ζωοδόχου Πηγῆς ἀπομείνας ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν τοῦ Αἵδεσ, Γεωργ. Στεφανιάτου.

Ἡ Κίνησις τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος

Ἡ κατάστασις ἀκόμη παραμένει κρίσιμος. Τὸ Συνδικτικὸν Δικαστήριον ὅλως παρρηγόμως καὶ ἀναρμοδίως κατεδίκασε τοὺς Σεβασμιωτάτους ἐπισκόπους Χριστιανοπούλου καὶ Διαυλείας εἰς καθάρεσιν(!) καὶ Σωματικὸν περιορισμὸν εἰς ἀποκέντρους μονὰς.

Ἀπομένει τώρα νὰ ἴδωμεν ποίαν στάσιν θὰ πάρῃ ἡ Κυβέρνησις. Τὸ γραφεῖον Τύπου τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. κατ' ἐπανάληψιν διεμαρτυρήθη ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας «Ἐμπρός» καὶ «Ἐθνικὸς Κήρυξ».

Τούτου ἕνεκεν ἡ μὲν Ἐπιτροπὴ Ἀγῶνος παρακολουθεῖ ἀγρύπνως τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως, ἐτοίμη νὰ κηρύξῃ τὸν κίνδυνον, ὅταν ἐπιστῇ, οἱ δὲ ἀδελφοί τῶν Παραρτημάτων ἄς εἶναι ἐτοιμοὶ διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092)1938

Διευθυντῆς

Ἐπίσκοπος Διαυλείας κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
Χαλκοκανδύλη 7

Διευθυντῆς Τυπογραφείου : Γεώργιος Σεργιπίνης
Θεμιστοκλέους 33—Ἀθήναι